

ДОРОГИЙ ВІТАЛІЮ ГРИГОРОВИЧУ!

Філологи Франкового університету сердечно вітають Вас, лідера сучасного українського літературознавства, зі славним ювілеєм, справжнім святом усієї національної філологічної науки.

Знаємо Вас як захисника віковичних джерел рідної культури, палкого охоронця духовних її скарбів, майстерного творця “Слова і Часу”, справжнього Нестора літературної України. Вашими очима, Віталію Григоровичу, дивиться сучасний світ на українське письменство.

Вельмишановний ювіляре! Хай серце Ваше, завжди щедре й відкрите для людей, зігріває любов читачів і колег, а молодеча сила наповнить груди творчою енергією і додасть наснаги для нових ідей та починань.

З роси й води Вам, дорогий Віталію Григоровичу!

Від кафедри української літератури імені академіка Михайла Возняка Львівського національного університету імені Івана Франка.

*Тарас Салига
м. Київ*

VIVA, ЖЕНЮ!

Віталій Григорович Дончик розпочав наукову кар’єру з того, що по довгому розумі вирішив закохатися в Женю.

Ну, не так уже палко, а безоглядно, втрачаючи голову: викиди адреналіну допускав строго відміряними порціями. Бо справжній науковець спершу повинен вдатися до ґрунтового аналізу, зваживши всі “за” і “проти”, аж тоді вже приступати до справи.

Тож Віталій Григорович розпочав своє чергове дослідження з того, щоб довідатися, дуже скупа Женя чи не дуже. Та й став позичати в неї гроші й на те, щоб заскочити разом у кафе чи забігти до ресторану. Та й допозичався до того, що набігла сума, набагато більша од його злиденної аспірантської зарплатні.

Клацав, клацав на рахівниці Віталій Григорович, підраховуючи борг уздовж і впоперек, та й доклацавсь до того, що в його голові науковій зблиснула геніальна ідея: замість того, щоб той клятий борг повертати, одружитися із Женею. За одним махом і боргу позбутись, і завести дружину-красуню.

Ну, а що Женя й насправді має красу небуденну, а до того ще й розумну голівоньку, то за допомогою дружини коханої Віталій Григорович підкорив найвищі наукові вершини: Кандидатську, Докторську, Академічну.

З чим я й вітаю захоплено Женю.

Віват, Женю, віват!

*Дімаров Анатолій
м. Київ*

